

מסורת הש"ס

א) תמורה ז, מנחות צג. ערכין ב, ט ז' ט' מ' תקומי פ"ג ה"ד, א יומא ז: תמורי י, ורש ב: מדרס לו: ד) יורשי דרריס פי"ד ה"ג, ט) נ"ע מוס' שבת עג, ד"ס כי אהל, ו) יומא ה, מנחות לג:, ח) ת"כ וקרא גרבה פרוק ד הלכה י, ט) תמורה י, ט) שבת מו, ורש"י, ו) עי תוסי' יומא ז: ד"ה אחיו, ט) לקמן מו:, ט' לילי ה, ט' לקמן.

תורה אור השלם

1. לא ית'ליפו ולא יקיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם הקיר ימיר בתוכו בהקדוה וקדוה הוא מתמורה יקדוה קדש:

וקרא כו י,

2. ואם גאל יגאל איש:

ממעשרו ותעשיתו יק' אלה:

וקרא כו, אל

3. וספק ידו על ראש העלה

וקרא ד, ד

4. כי נפש הקשר בדם הוא

ואני נתתי לבם על תשובה

לכפר על פגשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר:

וקרא יד, יא

הגהות ה"ח

א) גמ' אמר רב שישא בריה דרי אחי מטבול: (ב) שם מזה לשון קאמי ושני הוא כלי' ותיבת למת מתקן: (ג) שם וסבל כיון דאי איכא מזה: (ד) שם מ"ש וספק וגולה לו לכפר עליו וכי כפ' שם כאלו לא כיפר וסיפר מאי כיפר ונאי לא כיפר מלי לא: (ה) שם אומת היו כלי' ותיבת קא מתקן: (ו) רש"י ד"ה כיון דלי ולי לא חייב כטבול להמביאם עשיתו כי וכו' בעלמא הקי' ונחמי' מ"ה וכו' וגולה לו לכפר עליו מלמד וכו' אלמא בבבלי בתכפר: (ח) ד"ה מאי כיפר וכו' כיפר מאי לאו:

שינויי גוסהאות

א) כנ"מ ואם וכו' במקרא: (ב) מ"ל רב אחי כ"מ, וכן תיקן בשב"ח, ונמ"כ הניח אמי: (ג) לומר ק' שאם, כלי' ש"מ וכו' במנחות צג: (ד) בדריאה הבבלי ממירין כלי', והמניח עטבוגנייס מתקן (ר"י ק, דק"ס), ונל"ל דברתן, דהוי ששה ע"ג ו: א) חן ובה שהפריש אביהן עושה תמורה, ותיבת ממירין (ד"ח) מן כלי' באל יגאל (ש"מ, רש"י): א) מאת (כ"י), ונשיא מדברתי את: א) כלומר כפרה כלי' ש"מ, וכו' בריי' ויחא ו: (ב) כ"ל דלא חל שותתין אהא (ש"מ): ג) מ"ל נוסף וכן לענין מרגין, כ"ל וכן נמי לענין שאלתא דרב אשר ליעיל (ש"מ): ד) וקרבן דתנן כלי' (שב"ח): ה) כלי' חן (ש"מ): ו) כלי' שלא (ש"מ): ז) כנ"מ גורם בהקדבה, והלאוהי נוס' בהבאת נוח וימר וכלשנא דגמ', וכו': ח) כלי' קרב (ש"מ): ט) כלי' עולות (ש"מ): י) כלי' אלא על (ש"מ): כא) מ"ל לא חיובי הבתוב להביא שותייהו (כ"י): בב) בעלמא הוא כלי' (ש"מ): בג) שנתריצה מכל להקב"ה כלי' (ש"מ): בד) גלגין, פ"י ואפילו לאחר הפרשה (שב"ח): כה) ואית' אלהבא אגריק' דירוש כלי' (ש"מ): כז) כ"ל ויעוד נראה (ש"מ): כח) קאמבאן לכתן הגדול ולכן כפרה דכתיב' דקדושיא (ש"מ): כט) אכל הא עמ' ניה (ש"מ): לו) כפרה דקבטא וכן דקדושיא חשיבאן (ש"מ): לו) כלי' שני (ש"מ): כה) ויחיהו בזה י"ל, עולות (ש"מ):

כל"ל (ש"מ): (בא) מ"ל ויעוד נראה (ש"מ): (ד) מ"ל תיבת אבל נמתק (ש"מ): (ה) כנשא כאן נמתק (ש"מ): (ו) וילגא ד' על הגלגין מנ"ל כינא וקאמי (ש"מ): (ז) מ"ל אע"כ דבפרק (ש"מ):

ושופטין לא מזו ממירין. דלמ"ה ח הכל ממירין [מוך מן השופטים] לפי שכל הפרשה כולה נאמרה בלשון יחיד כמו לא יחליפנו ולא ימיר אותו ואם המר ימיר אחד מימיר ולא שנים ממירין: שאני הסס. אע"כ דלא קניא להו גזירת הכתוב הוא דשני יורשין אין ח

ממירין ובה שהפריש אציהן: אחד

ממיר ו, דהא דירש ממיר בקרבן אציו

מהכא נפקא לן אס המר ו, לרבות את

היורש דהוה מלי למיתכז אס ימר ח

והכא נמי בלשון יחיד כתביה: אס

יגאל ט אש ממעשרו לרבות יורש.

שמוסף חומש ופודה את מעשר אציו:

איתיה בשופט. דלא אשכחן דמימעט

שופטין מפדיון מעשר שני, ותמורה

היינו טעמא משום דכל הפרשה

נאמרה בלשון יחיד: המקדיש מוסף

חומש נו, אדס שגדר קרבן והפרישו

בצירו משלו להמכפר צו הגדול

והזמם ובה לחללו אס המפריש מחללו

מוסף חומש ואס הממכפר מחללו

אינו מוסף חומש ט דלתייה רחמנא

לחומש במקדיש דכתיב (ויקרא כז)

ואס המקדיש יגאל את ציתו ויסף

חמישיתו ואס גאל יגאל את השדה

[המקדיש אותו]: **וממכפר עושה**

סמורה. דלמיה הוה בעלים דדייה.

ובמסכת תמורה יליף טעמא בפ"ק י: [

והסורס. תרומה משלו על הכרי של

בצירו טובת הנאה של מפריש הוא

בידו לתתה לכהן שירצה ואס צא

ישראל ואמר לו הילך סלע זו ותן

תרומתך לנן כתי כהן אותה סלע

טובת הנאה של מפריש הוא ויליף

התם טעמא את א כל מעשר

תבואתך ונתת (דברים כז) מי שהפריש

מתבואתו בידיו לתתה: ומשני מקיבעא

לא מכפרא מקופיא מכפרא. כפרה יא

קצועה שיהא יורש שעליו ממש אין

לכן הלך גבי מנחה כשרה ליקרב

דלא ח: דשופטין היא ח: אצל כפרה קופיא

ופסה ממילא יש לכן צו והלכך ממיר.

קופיא לשון קף כמו (מגינה טז): אקפו

דייכו וכומו (מלבי"ם ו) וילף הברזל

תרגום וקפא ברוחא ויש לו דומה

במסכת יומא [דף ג:]: **כיפרו על**

מה שצלו. קדשים שנוצחו שלא לשמן

ויקרבו ד' ותמן לא עלו לשם חובה

וצריך להביא אחר מיהו מבטיא ליה ח

אס כפרו על החטא שהפרישו עליו

ונפקא מיניה שלא ידלג אפי' היסורין

בינתיים: אמר רב אשי רב שיא

גביה דרב אידי. דיליף לא ח: כיפרו

מדבצי לאיתווי שני: הכי קשיא

ויש. בהבאת ח שני טפי מהקרבנ

ראשון: אי אמרם בשלמא לא כיפרו.

אפילו הכי מיקרב קרבי ח: דשלל

לשמו מזה לשמו קאמי דמתחילתו

לשמו הוקדש ושני צא לכפר על החטא

כגון אס עולה איש מכפרת על עשה

או אס אשם הוא יכפר על אשמו: **אעשה**

נו'. אסתם עולה ח קאי שנוצחו לשמן: **אחטאת**. דלא מכפרא

אלא ב שגגת כרת דקודם הפרשה דכתיב או הודע אליו חטאתו

וגו' (ויקרא ד): **כיון דאי אינא כמה עשה**

גביה מכפרא. שהי לא בא חייב הכתוב ו

להביאו שמתחייב על כל עשה ועשה

אלל דורין בעלמא ב: וכתיב ונראה לו מלמד שנתראה ב: להקדוש

ברוך הוא (במ"כ פ' ויקרא פרק ד) אלמא כולן נמכפרו: שירי מלוס.

שלא נחשבה בענינו ולא עשאה: **כאילו לא כיפר** ויפר. כלומר

אף על פי כן כיפר: מאי כיפר ומאי לא כיפר

ה' לאו כיפר עשה קמא דקודם הפרשה ולא כיפר עשה דסמיכה דהוה ליה לאחר

הפרשה: **צעמוד וסמוך קאי**. ואכתי כל כמה דלא שחטיה לא עבר עליה: **כיפר** גצרא. על כל עשה שבידו וניצל מן היסורין ח:

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

ו.

אחד מימר ואין שנים ממירין. משמע דלרבי יוחנן יורש מימר ומימה דבפ' מי שהוליוהו (עירובין מו:) קאמר רבי יוחנן רבי מאיר ורבי יהודה הלכה כרבי יהודה ובריש תמורה (דף ג.) וערבין (דף ג.) פליגי בה רבי מאיר ורבי יהודה וקאמר רבי יהודה יורש אינו מימר וי"ל משום דר' יוחנן ט) אית ליה הלכה כסתם משנה ובריש תמורה וערבין אומר הכל ממירין לאתווי יורש:

מתכפר עושה תבורה. והא דמתיא בפ' קמא דתמורה (דף ט.) לא תחליפו בשל אחרים הא מפרש התם כגון דאמר מריה דצהמנה דהקדש כל הרוצה להמיר צהמנתו ימיר: **מקופיא מבכרא**. מימה דבפ' קמא דתמורה (דף י.)

ילפינן דמתכפר עושה תמורה ממיר וההיא כפרה קצועה היא וי"ל דלא יליף ממיר אלל דמפריש אינו מימר אלל מתכפר עושה תמורה אפי' מקופיא וא"ת ח: דירש בקופיא גרידא קרי מתכפר ומימר וכי הוו שנים יורשים מיקרו שופטין ולא ממירין והא ציומא פרק הוליוא לו (דף ג:) קבצי צפר כה"ג שאחיו הכהנים מתכפרים אי בקציעותא מתכפרין והוו שופטין ולא מלי ממיר או מקופיא מתכפרין וכולו של כהן גדול ומלי מימר דיחיד הוא אלמא לא חשיב מתכפר כשהוא מקופיא מדכהן גדול מימר ולא מיקרו שופטין מה שאחיו מתכפרין צו בקופיא וי"ל ב: דבשמעמא שניהס ב: היורשין הוו מקופיא לכן מיקרו שופטין ולא ממירין אלל התם כיון גדולא השתא דבאי קרבן כפרת כהן גדול תקציעא לא חשיבא לגביה ומלי מימר דיחיד הוא אלמא לא חשיב מתכפר כשהוא מקופיא מדכהן גדול מימר ולא מיקרו שופטין מה שאחיו מתכפרין צו בקופיא וי"ל ב: דבשמעמא שניהס ב: היורשין הוו מקופיא לכן מיקרו שופטין ולא ממירין אלל התם כיון גדולא השתא דבאי קרבן כפרת כהן גדול תקציעא לא חשיבא לגביה ומלי כמו שופטין על ידי כפרת קופיא ו': **דאי ס"ד כיפרו שני למה הוא בא**. מימה כמה קרבנות אדס מתנדב ומציא זה אחר זה מיד אע"פ שביפר הראשון שנועשה לשמו וי"ל דפרריך שני למת חייב להביא ואס תאמר מאי קאמר שני למת הוא צא דלמא קאמי לכפר אמתשנה דלא לשמן דחשיב עשה לאחר שחטיה כמו סמיכה דבסמוך ומיהו ח: יש לומר ו דמחשבה תלויה צעוד וקרבן לא מכפר אלל על בעליה ונראה ב: דתנאש קדייק שאינו צא נדבה: **אלא מאי לא כיפרו למה הוא קרב**. כ"ע דהיינו קשיא דריש לקיס ו דאס כשרייה הס ירלו ואס אינן מנלין למת הן בציין או דבמא לא דמיא דחטאת. מימה

דנפשוט ממתני' דפ"ק דשזעזות (דף ג:) דאפי' לרי שמעון דלית ליה (שם יא:) לז צית דין מתנה עליהן שעיר שלא קרב עליו ב דגרגל זה יקרב בגרגל אחר אע"פ שמרגל שעזבו א) מתכפרו כצר אטוומתא מקדש וקדשי דקודם הפרשה דקאמי ב: האי שעיר מכפר אטוומאה שאחר כך ויש לומר כיון שאצד וקרב אחר תחתיו אינלאי מילתא שלא הימה הפרשתן הפרשה עד רגל אחר דשחטי ליה: **והלא אין בכפרה אלא בדם**. בפרק ב: תמיד נשחט (פסחים נט:) אמרי' כל כמה דלא אכלי כהנים צפר לא מלי מכפר דכתיב ואכלו אותם אשר כופר בהם מלמד שהכהנים אוכלין צפר, ובעלים מתכפרים אצל ל' מכל מקום עיקר כפרה אינה אלל בדם: **לאחר שחיטה לא קא מיבעיא לן**. בסקו ו' הסוגיא צעי רבי ירמיה אפילו לאחר שחטיה: **לא**

עשיר מכפר דקודם הפרשה ולא כיפר עשה דסמיכה דהוה ליה לאחר תחתיו אינלאי מילתא שלא הימה הפרשתן הפרשה עד רגל אחר דשחטי ליה: **והלא אין בכפרה אלא בדם**. בפרק ב: תמיד נשחט (פסחים נט:) אמרי' כל כמה דלא אכלי כהנים צפר לא מלי מכפר דכתיב ואכלו אותם אשר כופר בהם מלמד שהכהנים אוכלין צפר, ובעלים מתכפרים אצל ל' מכל מקום עיקר כפרה אינה אלל בדם: **לאחר שחיטה לא קא מיבעיא לן**. בסקו ו' הסוגיא צעי רבי ירמיה אפילו לאחר שחטיה: **לא**

עשה קמא דקודם הפרשה ולא כיפר עשה דסמיכה דהוה ליה לאחר תחתיו אינלאי מילתא שלא הימה הפרשתן הפרשה עד רגל אחר דשחטי ליה: **והלא אין בכפרה אלא בדם**. בפרק ב: תמיד נשחט (פסחים נט:) אמרי' כל כמה דלא אכלי כהנים צפר לא מלי מכפר דכתיב ואכלו אותם אשר כופר בהם מלמד שהכהנים אוכלין צפר, ובעלים מתכפרים אצל ל' מכל מקום עיקר כפרה אינה אלל בדם: **לאחר שחיטה לא קא מיבעיא לן**. בסקו ו' הסוגיא צעי רבי ירמיה אפילו לאחר שחטיה: **לא**

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא נמי רחמנא רבייה (רמב"ד מ"כ מחוקקים): כאילו לא כיפר ויפר. בפ"ק דבוחים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש התם לשון אחר שנוהא מכפרת אחיביי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמוך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י' ע"א):

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא נמי רחמנא רבייה (רמב"ד מ"כ מחוקקים): כאילו לא כיפר ויפר. בפ"ק דבוחים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש התם לשון אחר שנוהא מכפרת אחיביי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמוך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י' ע"א):

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא נמי רחמנא רבייה (רמב"ד מ"כ מחוקקים): כאילו לא כיפר ויפר. בפ"ק דבוחים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש התם לשון אחר שנוהא מכפרת אחיביי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמוך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י' ע"א):

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא נמי רחמנא רבייה (רמב"ד מ"כ מחוקקים): כאילו לא כיפר ויפר. בפ"ק דבוחים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש התם לשון אחר שנוהא מכפרת אחיביי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמוך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י' ע"א):

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא נמי רחמנא רבייה (רמב"ד מ"כ מחוקקים): כאילו לא כיפר ויפר. בפ"ק דבוחים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש התם לשון אחר שנוהא מכפרת אחיביי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמוך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י' ע"א):

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא נמי רחמנא רבייה (רמב"ד מ"כ מחוקקים): כאילו לא כיפר ויפר. בפ"ק דבוחים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש התם לשון אחר שנוהא מכפרת אחיביי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמוך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י' ע"א):

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא נמי רחמנא רבייה (רמב"ד מ"כ מחוקקים): כאילו לא כיפר ויפר. בפ"ק דבוחים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש התם לשון אחר שנוהא מכפרת אחיביי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמוך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י' ע"א):

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא נמי רחמנא רבייה (רמב"ד מ"כ מחוקקים): כאילו לא כיפר ויפר. בפ"ק דבוחים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש התם לשון אחר שנוהא מכפרת אחיביי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמוך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י' ע"א):

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא נמי רחמנא רבייה (רמב"ד מ"כ מחוקקים): כאילו לא כיפר ויפר. בפ"ק דבוחים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש התם לשון אחר שנוהא מכפרת אחיביי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמוך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י' ע"א):

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא נמי רחמנא רבייה (רמב"ד מ"כ מחוקקים): כאילו לא כיפר ויפר. בפ"ק דבוחים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש התם לשון אחר שנוהא מכפרת אחיביי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמוך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י' ע"א):

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא נמי רחמנא רבייה (רמב"ד מ"כ מחוקקים): כאילו לא כיפר ויפר. בפ"ק דבוחים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש התם לשון אחר שנוהא מכפרת אחיביי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמוך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י' ע"א):

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא נמי רחמנא רבייה (רמב"ד מ"כ מחוקקים): כאילו לא כיפר ויפר. בפ"ק דבוחים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש התם לשון אחר שנוהא מכפרת אחיביי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמוך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י' ע"א):

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא נמי רחמנא רבייה (רמב"ד מ"כ מחוקקים): כאילו לא כיפר ויפר. בפ"ק דבוחים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש התם לשון אחר שנוהא מכפרת אחיביי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמוך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י' ע"א):

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא נמי רחמנא רבייה (רמב"ד מ"כ מחוקקים): כאילו לא כיפר ויפר. בפ"ק דבוחים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש התם לשון אחר שנוהא מכפרת אחיביי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמוך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י' ע"א):

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא נמי רחמנא רבייה (רמב"ד מ"כ מחוקקים): כאילו לא כיפר ויפר. בפ"ק דבוחים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש התם לשון אחר שנוהא מכפרת אחיביי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמוך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י' ע"א):

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא נמי רחמנא רבייה (רמב"ד מ"כ מחוקקים): כאילו לא כיפר ויפר. בפ"ק דבוחים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש התם לשון אחר שנוהא מכפרת אחיביי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמוך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י' ע"א):

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא נמי רחמנא רבייה (רמב"ד מ"כ מחוקקים): כאילו לא כיפר ויפר. בפ"ק דבוחים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש התם לשון אחר שנוהא מכפרת אחיביי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמוך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י' ע"א):

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא נמי רחמנא רבייה (רמב"ד מ"כ מחוקקים): כאילו לא כיפר ויפר. בפ"ק דבוחים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש התם לשון אחר שנוהא מכפרת אחיביי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמוך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י' ע"א):

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא נמי רחמנא רבייה (רמב"ד מ"כ מחוקקים): כאילו לא כיפר ויפר. בפ"ק דבוחים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש התם לשון אחר שנוהא מכפרת אחיביי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמוך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י' ע"א):

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא נמי רחמנא רבייה (רמב"ד מ"כ מחוקקים): כאילו לא כיפר ויפר. בפ"ק דבוחים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הר